

APÈNDIX

DISCURS DEL PRESIDENT DE L'AILLC,
PROF. GIUSEPPE TAVANI, EN L'ACTE
INAUGURAL DEL COL·LOQUI

Magnífic Senyor Rector de la Universitat d'Alacant,
Magnífic Senyor Rector de la Universitat de València,
Senyor delegat de la Universitat de Castelló de la Plana,
Senyores' i senyors,
Amigues i amics:

És amb la més viva satisfacció i amb una mica d'emoció que prenc la paraula en aquest acte inaugural, per adreçar-vos —abans de tot— una salutació molt cordial en nom de la Junta de Govern, del Comitè Organitzador i meu propi, i per donar-vos, com a President de l'AILLC, la benvinguda al novè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, que avui comença els seus treballs. La celebració a Alacant d'aquest novè Col·loqui, el setè organitzat per l'AILLC, era i és un acte de justícia, perquè després d'Andorra i Barcelona, Salou i Tarragona, i de tants desplaçaments per terres estrangeres, era inajornable la decisió de tenir aquí un aplec de catalanòfils: i l'ocasió oferta per les dues Universitats de València i Alacant —que van declarar llur disponibilitat a organitzar aquest Col·loqui— feia possible de concretar un projecte en què pensàvem fa temps, i la realització del qual consideràvem desitjable i fins i tot engrescadora; i un acte de servei, perquè la nostra Associació té com a funció principal d'estar al servei de tots els catalans, de promoure els estudis sobre totes les modalitats de llur llengua i totes les manifestacions de llur cultura.

I tanmateix, venir a Alacant no vol significar tan sols la satisfacció d'un deute estatutari, sinó que també té el valor d'una confirmació d'allò que sempre ha estat la preocupació principal de l'Associació, és a dir, portar els nostres Col·loquis, per un costat arreu del món —perquè fora del País ens puguin conèixer millor—, i per l'altre, arreu de les terres catalanes, per mantenir un contacte viu i directe amb la realitat lingüística i literària del País. Amb l'ajut dels nostres associats i de les Universitats que ens ofereixen llur hospitalitat, esperem que aquesta política pugui donar encara els resultats proficuos que ens ha donat fins ara.

En tot aquest punt ens escau regraciar totes les persones que han fet possible aquest Col·loqui. Com a President de l'Associació, he de manifestar —amb els altres col·legues de la Junta de Govern— un deute molt particular al nostre Secretari Josep Massot, que ha continuat portant, amb la dedicació que tots coneixem, una quantitat de feina gairebé increïble. I al mateix temps, vull manifestar el meu més cordial agraïment als amics del Comitè Organitzador, al president Joan Fuster, al Vice-President Antoni Ferrando i especialment al Secretari —el secretari d'un Col·loqui és sempre el que treballa més— Rafael Alemany, que ha sabut resoldre una sèrie de problemes —financers, logístics, administratius i diplomàtics i tot— amb el seu entusiasme i la seva també molt apreciada capacitat i bona voluntat. És evident que les nostres gràcies van també —igualmente cordials— als altres membres del Comitè, al tresorer Joan Ponsoda, la col·laboració del qual és clarament «preciosa», als vocals entre els quals hi ha personalitats de relleu com Lluís Alpera, Enric Balaguer, Jordi Colomina, Gabriel Sansano, Albert Hauf i Lluís Polanco, i al coordinador tècnic Josep Forcadell.

La llista de persones creditors del nostre agraïment continua amb els col·legues i amics que han acceptat de presentar conferències i ponències, i de participar en les taules rodones, o que han proposat al Comitè Organitzador llurs comunicacions; inclou tots els membres de l'Associació, l'entusiasme i la participació dels quals a les nostres iniciatives constitueixen l'estímul per a portar endavant l'obra iniciada el 1968 a Estrasburg, per un petit grup de persones volenteroses i intrèpides, i prosseguida el 1973 a Cambridge, amb la constitució de l'AILLC; i s'estén també a tots els qui voldran prendre part als nostres treballs, aquí, a Alacant: a tots moltes gràcies per haver contribuït, d'una manera o d'una altra, a l'èxit que somriurà, sens dubte, a aquest novè Col·loqui.

Lògicament, la Junta de Govern —d'acord amb el Comité Organitzador— va decidir que el tema principal d'un Col·loqui celebrat al Regne de València havien d'ésser els problemes, tant lingüístics com literaris, específics d'aquesta àrea. Així, dedicarem una gran part d'aquests dies a explorar un sector dels nostres estudis tan important com ara el de les interferències lingüístiques i de la intertextualitat, dels arabismes i mosarabismes, de les vicissituds del català a Múrcia, del *Tirant* i de Joan Roís de Corella; però ens ocuparem també del rossellonès antic com a dialecte de transició, de les prosificacions en les cròniques medievals, del Sermó del Bisbetó, de les falsificacions de textos dels segles XIII a XV; i no manquen, en aquesta llista sumària però amb molts al·licients —digna del paladar més exigent— les taules rodones sobre el *Misteri d'Elx* —del qual tindrem ocasió, els qui encara no el coneixem, de tastar almenys l'exposició organitzada per la ciutat d'Elx—, així com sobre la literatura catalana actual i l'ensenyament del català arreu del món. Un programa dens, interessant, en el qual, al costat dels plaers de l'esperit, no mancaran els del cos, sol·licitats a través del sentit del gust, si he ben comprès el significat de les indicacions del programa del dijous i del dissabte.

Aquest Col·loqui, doncs, és una afirmació més de la vitalitat d'una idea —concebuda i realitzada en moments difícils—, és a dir, de la vitalitat d'una llengua i d'una cultura; i és la ratificació de l'encert de la tàctica i de l'estratègia adoptades en aquests anys pels membres que han compartit successivament la responsabilitat d'intervenir en la Junta de Govern de l'AILLC. Per això, deixeu que, manifestant el meu cordial i afectuós agraïment als amics que participen a la Junta actual, doni les meves gràcies, no menys afectuoses, a tots els qui han format part de les Juntes precedents. Els resultats que avui celebrem, els nou Col·loquis, els volums de les actes —sempre publicats amb rapidesa inusitada—, la col·lecció dels «Estudis de Llengua i Literatura Catalanes» (el darrer volum dels quals, primer de l'homenatge dedicat a Jordi Carbonell, acaba de sortir) i les altres iniciatives editorials que tots coneixem, han estat possibles gràcies a la dedicació de tots els qui ens han fet l'honor de participar en la gestió de la nostra Associació.

No voldria allargar massa aquest discurs, que més bé es podria definir una xerrada sense pretensions, feta entre amics que s'estimen. I tanmateix no vull deixar d'expressar el meu regreïment particular als joves

que veig entre nosaltres: llur presència és un indicatiu precíus que les coses que anem fent no són inútils, i que la llavor sembrada fa molts anys continua donant fruits. No em resta sinó fer vots perquè els treballs científics d'aquest novè Col·loqui i els encontres que la nostra trobada afavorirà tinguin el millor èxit possible.

A tots, una vegada més, benvinguts i moltes gràcies.